

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Łodzi**

Łódź, dnia   października 2009 r.

**Zarząd
Polskiego Radia –
Regionalnej Rozgłośni w Łodzi
„Radio Łódź” S.A.**

**LLO-410-26-01/2009
P/09/160**

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹, zwanej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Łodzi przeprowadziła kontrolę Polskiego Radia – Regionalnej Rozgłośni w Łodzi „Radio Łódź” S.A., zwanej dalej „Radiem Łódź” lub „Spółką”, w zakresie realizacji zadań w latach 2006 – 2008.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawiono w protokole kontroli podpisanym w dniu 3 sierpnia 2009 r., Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 ustawy o NIK, przekazuje Zarządowi niniejsze wystąpienie pokontrolne.

W badanym okresie Spółka działała w oparciu o statut, dostosowany do obowiązujących przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych² i ustawy dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji³, zwanej dalej „ustawą o radiofonii i telewizji”, a także w oparciu o Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy i regulaminy organizacyjne, określające zasady wynagradzania pracowników oraz ogólne zakresy zadań i odpowiedzialności komórek organizacyjnych i stanowisk pracy.

Spółka określiła na piśmie przyjętą politykę rachunkowości, jednakże pomimo obowiązku wynikającego z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości⁴, Zarząd Spółki od stycznia 2005 r. nie aktualizował zasad rachunkowości.

Prowadzona w Spółce ewidencja księgowa uwzględniała podział na koszty i przychody związane z realizacją misji publicznej, określonej w art. 21 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji oraz odnoszące się do pozostałej działalności, do czego zobowiązywały przepisy art. 31a tej ustawy.

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

² Dz. U. Nr 94, poz. 1037 ze zm.

³ Dz. U. z 2004 r. Nr 253 poz. 2531 ze zm.

⁴ Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 ze zm.

Spółka wywiązywała się z obowiązku sporządzania i składania do KRRiT sprawozdań SRZ, SKW i SKK⁵ oraz założeń programowo - finansowych, wymaganych w art. 31b ustawy o radiofonii i telewizji. Nie dołożono jednak należytej staranności przy ich sporządzaniu i przekazywaniu do KRRiT, składając z opóźnieniem (od 3. do 18. dni) aż 7 z analizowanych 12. sprawozdań oraz korygując 8 dokumentów objętych badaniem. W 2008 r. nie wykazano kosztów tworzenia audycji dla mniejszości narodowych i etnicznych, pomimo tego, że KRRiT przydzieliła Radiu Łódź środki na ten cel, a w sprawozdaniu programowym wykazano emisję 4 godzin takich audycji.

NIK zauważa, że powyższe nieprawidłowości nie rzutowały jednak na dokonywany przez KRRiT sposób podziału wpływów na następny rok kalendarzowy.

Kontrola wykazała ponadto, że sprawozdania z wykorzystania wpływów z opłat abonamentowych za lata 2006 – 2008, udostępniano do wiadomości publicznej z przekroczeniem (od 19. do 62. dni) terminu, określonego w art. 31c ustawy o radiofonii i telewizji.

W latach 2006-2008 Spółka osiągnęła dodatni wynik finansowy brutto, który wyniósł odpowiednio: 272 tys. zł, 288 tys. zł i 822 tys. zł. W przychodach ogółem, które w kontrolowanym okresie nieznacznie wzrosły z 11.098 tys. zł do 11.545 tys. zł, istotną część stanowiły przychody ze środków publicznych, przy czym ich wartość zmniejszyła się z kwoty 8.727 tys. zł w 2006 r. do 7.984 tys. zł w 2008 r., a udział w przychodach ogółem obniżył się z 79% do 69%. W poszczególnych latach zmalały także przychody z działalności komercyjnej z 1.915 tys. zł do 1.736 tys. zł. Wzrosły natomiast o 50% przychody z pozostałej działalności (z 2.371 tys. zł w 2006 r. do 3.561 tys. zł w 2008 r.), na co decydujący wpływ miał zwrot podatku VAT w 2008 r. W odniesieniu do poziomu z 2006 r. koszty ogółem w 2007 r. nieznacznie wzrosły (o 2,2%), ale w 2008 r. obniżyły się o 0,9%. W ocenie NIK, osiągnięcie w 2008 r. dodatniego wyniku finansowego, pomimo istotnego spadku wpływów środków publicznych (o 8,5% w stosunku do 2006 r. i 12% do 2007 r.), możliwe było przede wszystkim dzięki uzyskanemu zwrotowi podatku VAT w kwocie 1.300 tys. zł (11,3% przychodów ogółem roku 2008). NIK zauważa przy tym, że zwrot podatku VAT należy traktować jako zdarzenie jednorazowe, bowiem uzyskane z tego tytułu przychody, wypracowane zostały faktycznie w objętych korektą, latach wcześniejszych.

Z uwagi na malejące wpływy z rachunku bankowego KRRiT, strata ze sprzedaży systematycznie się pogłębiała, z -136 tys. zł w 2006 r. do aż -772,4 tys. zł w 2008 r. Znacznemu zwiększeniu (o 794,6 tys. zł) uległa strata brutto, poniesiona z tytułu realizacji misji publicznej. Poprawie uległ natomiast wynik uzyskany na działalności komercyjnej (z 697,1 tys. zł w 2006 r. wzrósł do 832,8 tys. zł w 2008 r.). Brakujące na realizację misji publicznej środki, Spółka pokrywała z wpływów pochodzących z działalności reklamowej i pozostałych form aktywności gospodarczej.

---

⁵ SRZ - roczne sprawozdanie ze sposobu wykorzystania środków, o których mowa w art. 31 ust. 1 i 2 ustawy o radiofonii i telewizji

SKW - kwartalne sprawozdanie dotyczące sposobu wykorzystania środków przyznanych zgodnie z art. 31 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji

SKK - kwartalne sprawozdanie dotyczące kosztów poniesionych na działalność

Wskaźniki płynności I, II i III stopnia, kształtujące się na poprawnym poziomie, odpowiednio 2,8 – 3,7% w 2006 r., 3,8 – 4,3% w 2007 r. i 3,4 – 3,7% w 2008 r., wskazywały jednocześnie na nadpłynność finansową, wynikającą z nadmiernego nagromadzenia wolnych środków pieniężnych, które Spółka lokowała na rachunkach bankowych. Takie inwestowanie środków zabezpieczało je przed utratą wartości i pozwoliło na uzyskanie dodatkowego przychodu w wysokości 577,3 tys. zł. Podkreślić jednak należy, że zaangażowane w ten sposób środki, których stan na dzień 31 grudnia wynosił odpowiednio 3.320 tys. zł w 2006 r., 4.431 tys. zł w 2007 r. i 5.235 tys. zł w 2008 r., nie były wykorzystywane w celu realizacji ustawowych zadań radia publicznego.

Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia działalność Spółki w zakresie realizacji zadań objętych kontrolą.

1. W okresie objętym kontrolą Zarząd Spółki podejmował szereg decyzji, które NIK oceniła jako nielegalne, niegospodarne, niecelowe, nierzetelne. I tak:

1.1. W badanym okresie Spółka poniosła nakłady inwestycyjne ze środków własnych w łącznej kwocie 2.138 tys. zł, z tego nakłady na środki trwałe wyniosły 1.874 tys. zł.

Analiza zakończonych postępowań na dostawę i montaż sprzętu komputerowego oraz zakup samochodu osobowego i dostawczego na łączną kwotę 663 tys. zł, wykazała następujące nieprawidłowości:

- Spółka nie naliczyła przewidzianych kar za 12-dniową zwłokę w realizacji części zamówienia (1,1% ogólnej wartości dostarczonego sprzętu), co było niezgodne z treścią zawartej w dniu 20 czerwca 2008 r. umowy z Centrum Komputerowym ZETO SA Łódź. NIK przyjmuje wyjaśnienia złożone w trakcie kontroli, że nieterminowa dostawa urządzeń nie kolidowała z postępowaniem wdrożeniowym zakupionego sprzętu, jednak wskazuje na wynikający z ww. umowy obowiązek naliczenia kar umownych;
- z naruszeniem art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych⁶, zwanej dalej „pzp”, w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ) z dnia 22 marca 2006 r. na zakup samochodu dostawczego w trybie zapytania o cenę, określono rodzaj silnika charakterystyczny dla jednej konkretnej marki samochodu. W ocenie NIK, taki opis przedmiotu zamówienia naruszał zasady konkurencji. Postępowanie zostało unieważnione na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 2 pzp. Wskazania rodzaju silnika charakterystycznego dla jednej marki dokonano także w SIWZ z dnia 30 listopada 2006 r., jednak w dniu 4 grudnia 2006 r. dokonano uzupełnienia SIWZ o zapis „Zamawiający dopuszcza składanie ofert równoważnych”;
- Prezes Zarządu w dniu 9 maja 2007 r., tj. na 6 dni przed podpisaniem umowy z wykonawcą, złożył firmie J.J. Idczak Sp. z o.o. Łódź zamówienie na samochód dostawczy VW Caravelle. Wyjaśniając przyczyny takiego postępowania, Prezes Zarządu wskazał na fakt, że „firma sprzedająca musi mieć czas na sprowadzenie odpowiedniego samochodu od producenta, a Radiu Łódź zależało na czasie”. NIK zwraca uwagę, że w SIWZ określono precyzyjnie termin wykonania zamówienia (7 dni od podpisania umowy), a wykonawca składając ofertę, termin ten zaakceptował.

---

⁶ Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655 ze zm.

Kontrolą objęto także procedurę udzielenia zamówienia publicznego na dostawę, montaż i uruchomienie systemu emisyjno – produkcyjnego oraz urządzeń przeznaczonych do ujednolicenia sieci informatycznej w Spółce, finansowanego ze środków przyznanych przez KRRiT w kwocie 800 tys. zł (w umowie z dnia 26 stycznia 2009 r. określono termin wykonania zamówienia - 180 dni od podpisania umowy).

NIK ustaliła, że Główny Inżynier Spółki w dniu 4 października 2007 r., składając wniosek o udzielenie zamówienia publicznego na zakup systemu emisyjno – produkcyjnego i ujednolicenie sieci informatycznej (software i hardware), określił szacunkową wartość zamówienia na kwotę 1 mln zł netto (1,22 mln zł brutto, 227,9 tys. euro). W „Protokole z ustalenia wartości zamówienia”, jako podstawę przyjęcia takiej ceny, podał „orientacyjne ceny rynkowe.”

Powołana w dniu 21 listopada 2007 r., zgodnie z art. 19 pzp oraz procedurami wewnętrznymi udzielania zamówień publicznych w Spółce, Komisja przetargowa 4. głosami „za” i 2. „przeciw” dokonała wyboru trybu postępowania, proponując dialog konkurencyjny, a Zarząd Spółki uchwałą nr 288/2007/IV z dnia 11 grudnia 2007 r. (przy 1. głosie „przeciw” p. M. Markowskiej), wyraził zgodę na przeprowadzenie postępowania w tym trybie. Do dnia 1 sierpnia 2008 r. Komisja nie organizowała posiedzeń, a jedynie – jak wynika z wyjaśnień przewodniczącego – „zbierała dane do opisu przedmiotu zamówienia”. W dniu 15 lipca 2008 r. Główny Inżynier dokonał aktualizacji wniosku o udzielenie zamówienia publicznego na zakup systemu emisyjno – produkcyjnego i ujednolicenia sieci informatycznej (software i hardware), ustalając wartość zamówienia na kwotę 515 tys. zł netto (132,8 tys. euro) i podając, że zmiana ceny w stosunku do wniosku z 2007 r. nastąpiła z powodu „zakupu części urządzeń w przetargu SZP 3/2008 i SZP 4/2008”.

NIK ustaliła, że w okresie od 4 lutego do 16 lipca 2008 r. Spółka przeprowadziła dwa postępowania w trybie przetargu nieograniczonego SZP 3/2008 i SZP 4/2008. Przedmiotem zamówień był sprzęt komputerowy (pakiet I), serwery, urządzenia sieciowe, archiwizacja, szkolenia (pakiet II) oraz oprogramowanie (pakiet III). Łączna wartość tych zamówień wyniosła netto 338,4 tys. zł (87,3 tys. euro). Wartość sprzętu przeznaczona do „wykorzystania dla potrzeb systemu emisyjno – produkcyjnego”, wskazana przez informatyka Spółki, wyniosła netto 269,3 tys. zł (69,5 tys. euro).

Zatem w ocenie NIK, wskazana przez Głównego Inżyniera szacunkowa wartość zamówienia została zaniżona (515 tys. zł zamiast wartości stanowiącej różnicę pomiędzy wartością szacowaną w 2007 r., a wartością sprzętu wskazanego dla potrzeb systemu emisyjno - produkcyjnego). NIK zauważa, iż ustalona w 2007 r. wartość szacunkowa zamówienia stanowiła równowartość 227,9 tys. euro. Zgodnie zaś z art. 40 ust. 3 pzp, jeżeli wartość zamówienia jest równa lub przekracza kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 pzp⁷, zamawiający przekazuje ogłoszenie o zamówieniu Urzędowi Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich. Spółka nie wykonała powyższej dyspozycji. W ocenie NIK, dokonano podzielenia zamówienia, czym naruszono art. 32 ust. 2 pzp.

---

⁷ w 2007 r. - dla dostaw lub usług; wyrażona w złotych równowartość kwoty 211 tys. zł euro

Spółka dokonała zakupu systemu emisyjno-produkcyjnego i urządzeń przeznaczonych do ujednolicenia sieci informatycznej w drugim postępowaniu prowadzonym w trybie dialogu konkurencyjnego (pierwsze postępowanie unieważniono w dniu 5 września 2008 r., na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 pzp), za cenę 932,9 tys. zł brutto (767,6 tys. zł netto, 198 tys. euro), podpisując w dniu 26 stycznia 2009 r. umowę z Konsorcjum firm: Centrum Komputerowe ZETO SA Łódź i d'accord broadcasting solutions gmbh Hamburg Niemcy (Konsorcjum ZETO).

Wybór trybu dialogu konkurencyjnego na dostawę systemu emisyjno – produkcyjnego, poza przesłankami wynikającymi z art. 60b pzp, Prezes Zarządu uzasadniał możliwością dokonania „przeglądu rynku” i wyboru systemu, który zaspokaja żądania użytkownika. Zapewniał przy tym, iż „wyłoniony zawsze będzie najlepszy produkt i za najniższą cenę”. Tymczasem dialog prowadzono tylko z jednym wykonawcą (jest to dopuszczalne w świetle przepisów pzp), którego zaproszono do złożenia oferty. Tym samym, w opinii NIK, Spółka pozbawiła się możliwości zakładanego wcześniej porównania rozwiązań oraz narażała się na dowolność w ustaleniu przez wykonawcę wysokości ceny. NIK wskazuje, że zaoferowana cena aż o 48% przewyższała kwotę, którą Radio Łódź zamierzało przeznaczyć na realizację tego zamówienia. Pomimo tego Spółka nie skorzystała jednak z możliwości unieważnienia postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 4 pzp.

Zdaniem Najwyższej Izby Kontroli, Główny Inżynier Spółki nie dołożył należytej staranności przy ustalaniu szacunkowej wartości zamówienia na zakup systemu emisyjno – produkcyjnego i ujednolicenie sieci informatycznej. W wyjaśnieniu podał bowiem, że w 2007 r. wartość zamówienia porównał do ceny zakupu aktualnie używanego systemu dira! i kwota 1 mln zł „wydała” mu się kwotą realną dla realizacji tego projektu. Uzasadniając zaś ustalenie wartości zamówienia w 2008 r. - wskazał, że szacunek oparł na spodziewanym spadku wpływów abonamentowych i przyjął okrojona wersję zadania, zapewniającą jednak funkcjonowanie Spółki w sferze emisyjno – produkcyjnej, a kwota 515 tys. zł była „kwotą bazową do wszczęcia procedury zamówienia publicznego, w trakcie którego miało nastąpić szczegółowe określenie przedmiotu zamówienia”. NIK zauważa, iż w „Protokołach ustalenia wartości zamówienia” z 2007 i 2008 roku Główny Inżynier wskazywał inne podstawy szacowania wartości zamówienia. O niedoszacowaniu wartości tego zamówienia świadczy cena zakupu wyższa od szacowanej o ponad 48%. Zdaniem NIK, ustalana cena powinna uwzględniać wszelkie okoliczności, które mogą mieć wpływ na wysokość wynagrodzenia, a nie opierać się na przypuszczeniach („...wydała się realną,...kwota bazowa do wszczęcia procedury...”), prowadząc w konsekwencji do jej ustalenia poniżej kwot wynikających z dyrektyw i nie zastosowania prawidłowo przepisów o zamówieniach publicznych określonych w ustawie.

W ocenie NIK, z naruszeniem zasady zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców, wynikającej z art. 7 ust. 1 pzp, dokonano wskazania w ogłoszeniach z dnia 19 sierpnia i 1 października 2008 r., w warunkach udziału w postępowaniu, obowiązku posiadania przez wykonawców certyfikatu ISO 27001:2005 lub równoważnego. Z ustaleń kontroli wynika, iż Komisja przetargowa posiadała wiedzę o ograniczonej liczbie dostawców oprogramowania emisyjno – produkcyjnego. W swoich

wyjaśnieniach, członek Komisji wskazał, że „jest to dość wąski segment...w zasadzie cztery firmy”, podając nawet ich nazwy. Na podstawie ogólnodostępnych danych, kontrola NIK ustaliła, że ze wskazanych przez członka Komisji przetargowej firm, tylko jedna (Centrum Komputerowe ZETO) posiadała wymagany certyfikat.

W ocenie NIK, złożone przez członków Komisji wyjaśnienia dotyczące celowości żądania certyfikatu ISO nie są jednoznaczne. Jeden z członków Komisji stwierdził, że „chodziło o przepisanie danych np. honoracyjnych, ZAIKS-u, emitowanych piosenek do nowego oprogramowania” i dlatego żądano „certyfikatu bezpieczeństwa danych”. Drugi z członków wyjaśnił natomiast, że „w szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia wymagaliśmy, aby druga lokalizacja dostarczonych urządzeń była po stronie Oferenta, zależało nam więc, aby dane poza Spółką Radia Łódź były przechowywane w sposób bezpieczny”. Z ustaleń kontroli wynika jednakże, iż na etapie publikacji ogłoszenia, w którym żądano certyfikatu ISO, nie wymagano drugiej lokalizacji po stronie oferenta. Takie rozwiązanie zaproponowano dopiero podczas prowadzonego dialogu z oferentem. Trzeci z członków Komisji, w kwestii opisu przedmiotu zamówienia i warunków udziału, zdany był na pozostałych członków, gdyż nie posiadał dostatecznej wiedzy w tym zakresie, a odpowiedzialny był głównie za zgodność postępowania z pzp.

NIK nie wniosła uwag do zasad i trybu udzielenia zamówienia na usługi ochrony osób i mienia oraz konwojowania środków pieniężnych przeprowadzonego w 2007 r. w trybie przetargu nieograniczonego. Pozytywnie oceniono także realizację zamówień o wartości poniżej 14 tys. euro na dostawę materiałów reklamowych. Przed dokonaniem zakupu każdorazowo dokonywano porównania ofert rynkowych w kategorii ceny, jakości produktu i gwarancji należytego wykonania zamówienia.

- 1.2.** Kontrola NIK ustaliła, że w grudniu 2008 r. Spółka dokonała sprzedaży konsoly analogowej AMEK EINSTEIN Super „E” za kwotę 22 tys. zł, a więc niższą od jej wartości księgowej netto o 73,6 tys. zł. Konsolę zaoferowano zawężonemu kręgowi potencjalnych nabywców (jedynie firmom zajmującym się sprzedażą konsol cyfrowych). Przed zbyciem nie polecono dokonania wyceny konsoly i oceny jej stanu technicznego przez rzeczoznawcę, nie określono także ceny sprzedaży (cenę zaoferował nabywca). Oparto się jedynie na opinii, wydanej w marcu 2008 r. przez pracownika Spółki (specjalistę z Działu Transmisji, Konserwacji i Realizacji Technicznej), który wskazał na zły stan urządzenia, wynikający „z nieużytkowania bądź przechowywania w nieodpowiednich warunkach”, w okresie przed zakupem przez Spółkę, chociaż według opinii rzeczoznawcy, w momencie zakupu (kwiecień 2006 r.) konsola była w bardzo dobrym stanie. Jako przyczynę zbycia konsoly Zarząd podał m.in. konieczność przechodzenia na cyfrowy system emisji i produkcji. NIK przyjmując powyższe wyjaśnienie, zwraca jednak uwagę na brak należytej dbałości o interesy Spółki przy tej sprzedaży. Izba wskazuje także na brak dbałości o zapewnienie właściwej eksploatacji omawianego sprzętu, który przed zakupem, ówczesny Dyrektor ds. Techniczno – Administracyjnych Spółki p. D. Szewczyk, określał jako „unikatowy, wysokiej jakości”, stanowiący „światowy standard w technologii profesjonalnych konsol do produkcji nagrań muzycznych”. Podkreślić bowiem należy, że

w okresie użytkowania konsola nie była serwisowana, poddawana przeglądowi, bądź naprawom przez wyspecjalizowane firmy.

1.3. W ocenie NIK, niecelowo i niegospodarnie dokonano w I połowie 2008 r. wydatku kwoty 43,9 tys. zł na projekt aranżacji części budynku A Spółki. Główny Inżynier nie dołożył należytej staranności przy poszukiwaniu potencjalnych wykonawców projektu, a o wyborze firmy, jak wyjaśnił, zdecydowała „osobista znajomość z właścicielem firmy” oraz idąca za tym pewność należytego wykonania usługi. Odnosząc się zaś do wygórowanej ceny za ten projekt Główny Inżynier podał, że „być może tak jest, lecz Zarząd podjął decyzję bez zastrzeżeń”. W ocenie NIK, powyższe okoliczności wskazują na możliwość wystąpienia w Spółce zjawisk o charakterze korupcyjnym.

NIK stwierdza, że do dnia zakończenia kontroli Zarząd Spółki nie podjął decyzji o realizacji tego projektu.

1.4. Jako niegospodarne NIK oceniła wydatkowanie kwot 8,1 tys. zł w 2007 r. i 14,1 tys. zł w 2008 r. za publikację ogłoszeń o wyborze biegłych rewidentów, w sytuacji gdy wynagrodzenie biegłego rewidenta za badanie sprawozdań finansowych wyniosło 8,9 tys. zł w 2007 r. i 9,8 tys. zł w 2008 r. Wprowadzie publikatora ogłoszeń określa Statut Spółki, jednak NIK zauważa, że podstawowym parametrem w ramach prowadzonej analizy i przy dokonywaniu wyboru dziennika powinna być dbałość o interesy Spółki. Dodatkowo, kontrola NIK ustaliła, że w innym niż wskazano dzienniku o zasięgu ogólnopolskim koszt tego ogłoszenia wyniósłby max 2.560 zł.

1.5. W ocenie NIK, Prezes Spółki nie dołożył należytej staranności przy realizacji zamówienia na opinię prawną „w sprawie: doboru trybu udzielenia zamówienia publicznego na dostawę systemu emisyjno – produkcyjnego i ujednolicenie sieci informatycznej (przetarg nieograniczony czy dialog konkurencyjny).” Kontrola NIK ustaliła, że opinia sporządzona w dniu 12 stycznia 2008 r. przez adwokata M.W. z Kancelarii Adwokackiej „Mecenas”, była w swej treści identyczna z opinią z dnia 4 stycznia 2008 r. wydaną w tej samej sprawie przez radcę prawnego A. K. z Kancelarii Radcy Prawnego „Mecenas”, obsługującego Spółkę (ta sama treść, ta sama czcionka, takie same pogrubienia w tekście, nawet te same błędy stylistyczne). Prezes Zarządu przyznał, że nie zwrócił na to uwagi, gdyż nie porównywał obu tych opinii. Powyższe wskazuje na brak należytej kontroli wewnętrznej w Spółce, co w konsekwencji doprowadziło do wydatkowania kwoty 610 zł w sposób niegospodarny, gdyż uzyskana kolejna opinia była w tej sytuacji bezprzedmiotowa i nieprzydatna.

1.6. Jako niegospodarne NIK oceniła działania Zarządu, polegające na odstąpieniu od naliczania odsetek za nieterminowe regulowanie należności w latach 2006 – 2008. Izba wskazuje również na znaczną opieszałość w dochodzeniu przeterminowanych ponad 1 rok należności wymagalnych. Odsetki ustawowe, wyliczone od 4. objętych badaniem spraw, o łącznej wartości 15,7 tys. zł (5% ogólnej wartości należności wymagalnych niespłaconych od powyżej 1 roku), stanowią kwotę 3,7 tys. zł.

Najwyższa Izba Kontroli wskazuje na beczynność komórki zajmującej się obsługą prawną Spółki w zakresie dochodzenia przeterminowanych należności wymagalnych. Z przekazanych w latach 2004-2009 radcy prawnemu 12 spraw na łączną kwotę 30,7 tys. zł,

na drogę sądową skierowano jedynie dwie z nich (o wartości 3,7 tys. zł) i to dopiero w trakcie kontroli NIK – a więc po dwóch latach od przekazania. W ocenie NIK, nadzór Zarządu nad czynnościami w zakresie egzekucji przeterminowanych należności był niedostateczny. Prezes Zarządu nie potrafił ocenić stanu zaawansowania spraw należności wymagalnych przekazanych radcy prawnemu, przyznając, że „nie śledził tych spraw na bieżąco”.

Jak wynika z wyjaśnień Zarządu, opieszałość w działaniach, błędne decyzje podejmowane przez radcę prawnego były m.in. przyczyną rozwiązania z nim – w czasie trwania kontroli – umowy na obsługę prawną Spółki.

- 1.7.** Najwyższa Izba Kontroli ustaliła, że w okresie objętym kontrolą Zarząd dokonał zwolnień 6. pracowników Spółki z naruszeniem obowiązujących przepisów prawa. Skutkowało to procesami w sądach pracy, każdorazowo rozstrzyganymi na korzyść tych pracowników, a w konsekwencji wypłatą odszkodowań w wysokości 60,8 tys. zł oraz wynagrodzeń za okres pozostawania bez pracy w łącznej kwocie 27,4 tys. zł. Dodatkowo Spółka poniosła koszty opłat sądowych, zastępstwa procesowego i odsetek w wysokości ponad 16 tys. zł.

Szczególnie krytycznie NIK ocenia niewykonanie przez Zarząd wyroków sądowych z marca i czerwca 2008 r. dotyczących przywrócenia do pracy na dotychczasowych warunkach pracy i płacy pracownika Spółki pana J. W. W wyniku - jak wyjaśnił Prezes Zarządu - „błędnej interpretacji” tych wyroków dokonanej przez radcę prawnego, zapewniającego w 2008 r. obsługę prawną Radia Łódź, Spółka wypłaciła wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy w wysokości 20,1 tys. zł, dodatkowo ponosząc koszty egzekucji komorniczej w kwocie 2,4 tys. zł.

- 1.8.** Ustalenia kontroli NIK wykazały, że na mocy odrębnych porozumień zawartych na czas określony, dodatkowe obowiązki głównego inżyniera powierzono dwóm pracownikom Spółki: panu S. Sz. - kierownikowi Działu Technicznego w okresie od 1 sierpnia 2006 r. do 21 lipca 2007 r. oraz panu P. Ś. - realizatorowi dźwięku w okresie od 9 lipca 2007 r. do 31 grudnia 2008 r. Zdaniem NIK, zawarcie tych umów było nielegalne, gdyż zostało dokonane z naruszeniem postanowień Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy (ZUZP), z którego wynika, iż jako dodatkowe obowiązki mogą być powierzane wyłącznie stanowiska kierowników, zastępców kierowników oraz sekretarza programu. Ponadto, przyjmując obowiązki głównego inżyniera pan P. Ś. nie spełniał jednego z kryteriów określonych w ZUZP dla tego stanowiska. Prezes Zarządu nie przedstawił przekonywującego uzasadnienia dla znacznego zróżnicowania wysokości wynagrodzenia za wykonywanie dodatkowych obowiązków na ww. stanowisku (800 zł/500 zł dla pana S. Sz. oraz 4.950 zł/5.760 zł dla pana P. Ś.). Wyjaśnił jedynie, że różnica w wysokości wynagrodzenia wynika ze „znacznie większych” obowiązków powierzonych panu P. Ś. niż panu S. Sz.. Bardzo ogólnie zakres wykonywanych przez siebie obowiązków na stanowisku głównego inżyniera określił również pan P. Ś. podając, iż kieruje i nadzoruje prace pionu technicznego. NIK zauważyła, że zgodnie z uchwałami Zarządu Spółki nadzór nad sprawami pionu techniczno – administracyjnego sprawował Prezes Zarządu.

Kontrola NIK ustaliła także, iż pan P. Ś. otrzymywał również wynagrodzenie (1,1 krotności wynagrodzenia minimalnego), z racji zatrudnienia na stanowisku realizatora dźwięku, pomimo tego, że – jak wyjaśnił Prezes Zarządu – „nie jest rozliczany z czasu pracy jako realizator dźwięku, albowiem powierzono mu obowiązki Głównego Inżyniera”, a w okresie od sierpnia 2007 r. do końca 2008 r. nie wykonywał żadnych prac jako realizator dźwięku. W ocenie NIK, wypłacanie w ww. okresie pan P. Ś. wynagrodzenia (w łącznej kwocie brutto 20 tys. zł), jak podał w wyjaśnieniu Prezes Zarządu, „za gotowość do pracy”, było działaniem niegospodarnym i godzącym w interes Spółki.

- 1.9.** W okresie objętym kontrolą, wbrew postanowieniom § 12 pkt 2 lit. b i c Regulaminu Organizacyjnego Spółki, z osobami niebędącymi pracownikami, Zarząd zawierał umowy cywilnoprawne na wykonywanie prac księgowo – płacowych, wydatkując w ten sposób 44,9 tys. zł.

Wykonywanie prac księgowo – płacowych, również na podstawie umów cywilnoprawnych, powierzano także pracownikom Spółki, a czynności te były wykonywane w sposób ciągły, pod nadzorem przełożonego, w siedzibie Spółki oraz w czasie wyznaczonym bieżącymi zadaniami i naturalnym harmonogramem prac w tym dziale ekonomiczno - finansowym. Posiadały zatem cechy typowe dla umowy o pracę, opisane w art. 22 § 1 Kodeksu pracy. W ten sposób wypłacono wynagrodzenie w wysokości 55,1 tys. zł.

Przykładowo: w ramach umowy zlecenia pracownikowi sporządzającemu w okresie od kwietnia 2006 r. do grudnia 2008 r. listy wypłat wynagrodzeń honoracyjnych wypłacono wynagrodzenie w wysokości 38,4 tys. zł, pomimo tego, iż praca ta wynikała z obowiązków pracownika i była wykonywana zarówno w godzinach, jak i po godzinach pracy. Zgodnie z art. 151¹ §1 i 151² Kodeksu pracy, za tak wykonaną pracę pracownikowi przysługiwał dodatek bądź czas wolny od pracy.

Kontrola NIK ustaliła ponadto, że te same obowiązki (obsługa strony internetowej i strony BIP Radia Łódź) ten sam pracownik wykonywał w okresie do 31 sierpnia 2007 r. w ramach umowy o pracę, a od 1 września 2007 r. w ramach umowy cywilnoprawnej. Naruszony został tym samym przepis art. 22 § 1² Kodeksu pracy.

Podkreślić należy, że wynagrodzenia wypłaconego z tytułu umów cywilnoprawnych nie uwzględnia się do wyliczenia wskaźnika przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. W czasie kontroli do analizy przyjęto I kwartał 2008 r., w którym wielkość wskaźnika wynagrodzeń wynosiła 3,9% (przy max poziomie wskaźnika ustalonym na 4%), a do jego przekroczenia brakowało 1,5 tys. zł. Natomiast pracownikom z tytułu umów zlecenia wypłacono wynagrodzenie w łącznej kwocie 14,1 tys. zł. NIK przyjmuje do wiadomości wyjaśnienia Zarządu, że zawieranie umów cywilnoprawnych miało charakter tymczasowy, toteż pozytywnie ocenia zapowiedź działań zmierzających do ograniczenia, a w efekcie całkowitego odstąpienia od zawierania umów cywilnoprawnych w takich okolicznościach.

- 1.10.** Jako nielegalne NIK oceniła wypłacenie byłej przewodniczącej Rady Nadzorczej wynagrodzenia w kwocie 2,7 tys. zł za listopad 2006 r., w sytuacji gdy zrezygnowała ona z funkcji członka Rady z dniem 2 listopada 2006 r., a stosownie do Oświadczenia Ministra Skarbu Państwa z dnia 25 października 2002 r. w sprawie ustalenia wynagrodzenia członkom Rady Nadzorczej Spółki, wynagrodzenie miesięczne winno być obliczone

proporcjonalnie do ilości dni pełnienia funkcji w przypadku, gdy odwołanie nastąpiło w czasie trwania miesiąca kalendarzowego. W trakcie kontroli Zarząd wystąpił do byłej przewodniczącej o zwrot nienależnie wypłaconego świadczenia.

Kontrola NIK wykazała ponadto, że w okresie od 1 grudnia 2006 r. do 31 sierpnia 2007 r. nielegalnie wypłacono pracownikowi Spółki wynagrodzenie honoracyjne za czynności obsługi strony internetowej i strony BIP Spółki, w łącznej kwocie 6,9 tys. zł, pomimo tego, iż te czynności nie były ujęte w wykazie prac honoracyjnych, określonym w ZUZP.

1.11. Krytycznie należy ocenić ponoszenie przez Spółkę kosztów użytkowania telefonu komórkowego przez członka Rady Nadzorczej pana J.P. W okresie od września 2006 r. do grudnia 2008 r. koszt wykonanych przez niego połączeń wyniósł ogółem 6,6 tys. zł. Pomimo zapewnień o całkowitym pokryciu kosztów użytkowania tego telefonu, pan J. P. dokonał zwrotu jedynie 2,7 tys. zł. NIK stwierdza, że powyższej osobie, jako jedynej z Rady Nadzorczej, Spółka opłacała abonament telefoniczny oraz pokrywała koszty rozmów. Dodatkowo pan J. P., tak jak pozostali członkowie Rady Nadzorczej, otrzymał zwrot kosztów rozmów telefonicznych – łącznie 690 zł, ponoszonych przez nich w związku z wykonywaniem funkcji.

1.12. W latach 2007-2008 Zarząd Spółki nie wykonał, wynikającego z art. 168 Kodeksu pracy, obowiązku udzielenia pracownikowi Spółki niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego do końca pierwszego kwartału następnego roku kalendarzowego. Wprawdzie pracownik składał wnioski o przesunięcie tego terminu, każdorazowo akceptowane przez Zarząd, jednak w żadnym roku nie wykorzystywał w całości zaległego urlopu, który na koniec I kwartału wynosił: 63 dni w 2006 r., 69 w 2007 r., 67 dni w 2008 r. i 59 dni w 2009 r.

1.13. Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia dokonanie przez Prezesa Zarządu p. Dariusza Szewczyka usunięcia (poprzez odcięcie) tej części tekstu wniosku z dnia 3 czerwca 2009 r. o udzielenie zamówienia publicznego na produkcję reklam dźwiękowych, którą w dniu 24 czerwca 2009 r. Członek Zarządu p. Małgorzata Markowska opatrzyła uwagą: „Zapoznałam się. Nie wyrażam zgody”. Wyjaśniając przyczyny takiego postępowania, Prezes Zarządu wskazał na fakt kilkakrotnego powtarzania się sytuacji, iż „Pani Prezes Markowska pisała swoje opinie na różnych pismach i drukach, które później trafiały zgodnie z instrukcją obiegu dokumentów do innych pracowników niż Zarząd”. W opinii p. Prezesa „nie powinny te informacje być wraz z tymi drukami przekazywane”. Podał także, iż „po raz kolejny” prosił p. M. Markowską, „aby swoje opinie i uwagi wносиła do protokołu na posiedzeniach zebrań Zarządu, a nie upubliczniała” ich „w sposób nieprzewidziany zasadami pracy Zarządu”.

W opinii NIK, powyższa czynność Prezesa Zarządu ma charakter fałszerstwa dokumentu.

Kontrola NIK ustaliła także, iż pozwy sądowe przeciwko firmom „Glasser” Łódź i „Ecotec” SA Łódź, o zapłatę należności na rzecz Spółki, okazane kontrolerom przez Prezesa Zarządu, jako złożone w dniu 20 września 2008 r. do Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia, ani w tym dniu, ani w okresie późniejszym (do 8 lipca 2009 r.), do Sądu nie zostały dostarczone. Odnośnie terminu sporządzenia obu pozwów Prezes Zarządu stwierdził: „Mam podstawy, aby przypuszczać, iż pozwy napisał [radca prawny obsługujący Spółkę w 2008 r.

- przyp. kontrolerów] w dniu dzisiejszym”, tj. 8 lipca 2009 r. Radca prawny winą za niedostarczenie pozwów do Sądu obarczył stażystów, wykonujących w jego kancelarii czynności biurowo-techniczne, w „okresie dotyczącym wystąpienia do Sądu w tych sprawach”.

1.14. Ustalenia kontroli wykazały brak w Spółce procedur i regulacji w zakresie obiegu dokumentów, stanowiących podstawę zlecenia, odbycia i rozliczania podróży służbowych, co skutkowało licznymi nieprawidłowościami w zakresie dokumentowania i uchybieniami w zakresie rozliczania (łączna kwota stwierdzonych nieprawidłowości wyniosła 0,6 tys. zł). Kontroli poddano 5% podróży krajowych i 30% podróży zagranicznych. I tak:

– w 12. na 26 badanych zagranicznych wyjazdów służbowych pracownikom nie wystawiono poleceń wyjazdu oraz nie dokonano odpowiedniego wpisu do książki ewidencji delegacji. W 4. przypadkach zaliczki na niezbędne koszty podróży i pobytu poza granicami kraju rozliczono po terminie (od 4 do 8 dni), określonym w § 13 ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju⁸. W 1. przypadku nie wypłacono pracownikowi należnej diety, stosownie do § 2 pkt 1 i § 4 ww. rozporządzenia;

– 4 na 52 badane polecenia krajowych podróży służbowych pozostały nie rozliczone, w związku z czym nie było wiadomo, czy podróże te w ogóle się odbyły. W 3. przypadkach zwrócono koszty podróży służbowych, bez przedłożenia do rozliczenia przez pracowników rachunków kosztów podróży, do czego zobowiązywał przepis § 8a ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na terenie kraju⁹. Kontrola wykazała ponadto, że przy rozliczaniu 2. delegacji wypłacono dietę w nieodpowiedniej wysokości, a przy rozliczeniu przejazdu samochodem prywatnym o pojemności do 900 cm³ zastosowano stawkę dla samochodu o pojemności powyżej 900 cm³, czym zawyżono koszt podróży;

W 7. poleceniach służbowych nieprecyzyjnie określono środek transportu, a w 1. przypadku podróż służbowa odbyła się innym środkiem transportu, niż określono w poleceniu wyjazdu służbowego.

Kontrola NIK wykazała ponadto, że Zarząd każdorazowo zatwierdzał max stawki za 1 km¹⁰ podróży służbowych, odbywanych przez pracowników i członków Rady Nadzorczej Spółki prywatnymi samochodami. Jak wynika z wyjaśnień, Zarząd podejmował takie decyzje, gdyż „pracownicy nie godzili się na niższe stawki”, a Spółka „nie ponosiła kosztów delegowania etatowych kierowców i eksploatacji samochodów służbowych.” NIK stwierdza, iż

⁸ Dz. U. Nr 236, poz. 1991 ze zm.

⁹ Dz. U. Nr 236, poz. 1990 ze zm.

¹⁰ wynikających z § 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 27, poz. 271 ze zm.)

stosowanie max stawek, co prawda legalne, było - w sytuacji zakładanego przez Spółkę obniżenia kosztów działalności - działaniem niegospodarnym.

Z ustaleń kontroli wynika, iż Prezes i Członek Zarządu odbyli w dniach od 20 do 22 czerwca 2007 r. podróż do Kopenhagi, bez wymaganego uchwałą nr 1/IV/2006¹¹, polecenia wyjazdu służbowego. Ponadto w okresie od lipca 2006 do sierpnia 2007 r. podróże służbowe Prezesa Zarządu nie były potwierdzone poleceniami wyjazdu, a jedynie – jak wyjaśnił Pan Prezes – zgłaszane członkowi Rady Nadzorczej.

Analiza kart drogowych oraz poleceń wyjazdów wystawionych Prezesowi Zarządu w grudniu 2007 r., styczniu i październiku 2008 r. wykazała brak poleceń wyjazdów służbowych obejmujących ok. 2,9 tys. km. Przyjmując wyjaśnienia Pana Prezesa, iż te podróże związane były z wyjazdami do miejscowości województwa łódzkiego, w których Radio Łódź organizowało różnego rodzaju imprezy lub umieszczone są nadajniki rozgłośni i studia korespondentów - NIK zwraca uwagę na konieczność należytego dokumentowania wszystkich wyjazdów służbowych, w celu możliwości ich potwierdzenia i prawidłowego rozliczenia.

Najwyższa Izba Kontroli krytycznie oceniła nierzetelne wypełnianie kart drogowych samochodów służbowych Spółki. Wyjaśnienia złożone w toku kontroli wykazały bowiem, że dokonywano w nich nieprawdziwych zapisów (wpisywano fikcyjne miejscowości podróży), aby „na koniec miesiąca zużyte paliwo zgadzało się z przebytą trasą”.

Krytyczne uwagi kontroli dotyczyły także nierzetelnego wypełniania kart drogowych dla samochodu służbowego używanego przez Prezesa Zarządu w okresie od lipca 2006 r. do końca 2008 r. Rzetelnie udokumentowano jedynie przebieg 2 tys. km, wskazując docelową miejscowość podróży, zaś pozostałe przejazdy (ponad 13 tys. km poza miastem) dokumentowano poprzez dokonanie ogólnego wpisu: „radio – trasa” i określając ogólną ilość przejechanych kilometrów. W karcie drogowej w listopadzie 2007 r. wykazano przebieg 1,6 tys. km, nie podając trasy.

NIK negatywnie ocenia użytkowanie przez Prezesa Zarządu samochodu służbowego do celów prywatnych w okresie od 5 do 30 maja 2008 r., tj. w czasie urlopu wypoczynkowego, w sytuacji podpisania w dniu 5 stycznia 2007 r. oświadczenia o otrzymaniu samochodu VW Passat do indywidualnego użytkowania, do celów służbowych.

W ocenie NIK, powyższe nieprawidłowości świadczą o braku w Spółce kontroli i nadzoru w zakresie użytkowania samochodów służbowych i wskazują na konieczność ich wprowadzenia.

- 1.15.** Analiza 3. zleceń na wynajem studia S1/R1 za kwotę 7 tys. zł wykazała, iż pomieszczenie to udostępniano podmiotom zewnętrznym na zasadach niezgodnych z uchwałą Zarządu Spółki nr 121/2002 z dnia 16 września 2002 r., tj. bez uprzedniego uzyskania pełnej opłaty. We wszystkich tych przypadkach faktury wystawiano po wykonaniu usługi. W jednym przypadku zamówienie na wynajem studia zaakceptowano dopiero po realizacji zamówienia. Na skutek m.in. powyższych nieprawidłowości Spółka nie wyegzekwowała od kontrahentów należności na kwotę 2,4 tys. zł. Koszty wynajmu

---

¹¹ Uchwała nr 1/IV/2006 Rady Nadzorczej z dnia 22 marca 2006 r. w sprawie zlecenia podróży służbowych członkom Zarządu.

studia S1/R1 w 2008 r. były pokryte przychodami jedynie w 19,5% (strata wyniosła 85.742 zł). Przyjmując wyjaśnienia, że intencją Zarządu było wspieranie i promowanie polskiej kultury muzycznej, NIK zwraca uwagę na istnienie obowiązku dbałości o interesy Spółki, jako podmiotu dysponującego środkami publicznymi.

1.16. W spółce nie opracowano procedur doskonalenia kwalifikacji pracowników. Decyzje w sprawie kierunków doksztalcania, bądź refundowania szkoleń podejmował Zarząd.

W kontrolowanym okresie ze środków Spółki udzielono pomocy materialnej 2. pracownikom podnoszącym kwalifikacje zawodowe, na łączną kwotę 3,2 tys. zł (kurs księgowości – 2,6 tys. zł i kurs języka angielskiego – 0,6 tys. zł). Wydając decyzje w sprawie dofinansowania Zarząd nie określił jednakże wzajemnych obowiązków stron. W konsekwencji, pracownik nie przedstawił dokumentu potwierdzającego ukończenie kursu nauki języka obcego, składając w trakcie kontroli wyjaśnienia, że brał udział jedynie w zajęciach I semestru i nie kontynuował nauki z powodów osobistych.

2. Kontrola NIK wykazała, iż niekorzystna sytuacja finansowa Spółki w połowie 2006 r., a także prognozowane zmniejszenie wpływów abonamentowych i pozaabonamentowych, skutkowały podjęciem w listopadzie 2006 r. przez Radę Nadzorczą rozstrzygnięć, zobowiązujących Zarząd do przedstawienia i wdrożenia działań naprawczych, mających na celu głównie ograniczenie kosztów działalności. Tymczasem ta sama Rada Nadzorcza podjęła w lipcu 2006 r. decyzję o ustaleniu na IV kadencję 3-osobowego Zarządu (od stycznia do kwietnia 2006 r. – Zarząd składał się z 2 osób, a od maja 2006 r. był jednoosobowy). Rada nie skorzystała ponadto z możliwości wnioskowania o obniżenie wynagrodzenia dla Prezesa Zarządu (ustalonego przez organ nadzorczy na najwyższym poziomie), dodatkowo ustalając maksymalne wysokości wynagrodzenia dla Członków Zarządu. W ocenie NIK, powyższe decyzje – pomimo ich legalnego charakteru – w sposób istotny wpłynęły na wzrost kosztów działalności Spółki. W 2007 r. koszt wynagrodzenia 1 członka Zarządu wyniósł ogółem 135,4 tys. zł, co stanowiło 2,6% poniesionych kosztów na wynagrodzenia wszystkich pracowników i 1,2% kosztów ogółem. W 2008 r. wielkości te kształtowały się odpowiednio 148,9 tys. zł, 2,7% i 1,4%.

3. W ocenie NIK, prowadzone przez Spółkę działania naprawcze w celu stworzenia nowoczesnego programu i zapewnienia wzrostu słuchalności były mało skuteczne. Wskaźniki słuchalności Radia Łódź, mierzone udziałem w czasie słuchania, zasięgiem dziennym i estymowaną liczbą słuchaczy, kształtowały się na niskim poziomie i wykazywały tendencję malejącą odpowiednio z poziomu 1,9 do 1,3%, z 3,2 do 2,6% i z 65 tys. do 53 tys. osób. Tym samym na rynku radiofonicznym województwa łódzkiego Radio Łódź zajmowało coraz niższą pozycję (9-10 w 2006 r., 10-11 w 2007 r. i 13-16 w 2008 r.). Jako przyczynę tego stanu rzeczy, Zarząd Spółki wskazał wynikającą z ustawy o radiofonii i telewizji konieczność realizacji misji radia publicznego, co utrudniało sprostanie konkurencji ze strony stacji komercyjnych. Pogorszenie wskaźników słuchalności, w ocenie Zarządu, nastąpiło także z powodu remontu w 2008 r. komina, na którym zainstalowany był główny system nadawczy stacji, co spowodowało spadek zasięgu emisji sygnału stacji do okolic aglomeracji łódzkiej. NIK zauważa jednak, iż w rankingu stacji radiowych na rynku radiofonicznym województwa łódzkiego Radio Łódź wyprzedzały m.in. Program I (zajmujący czołowe miejsca) i Program

III Polskiego Radia (zajmujący miejsca od 4 do 7), a więc rozgłośnie, podobnie jak Radio Łódź, realizujące misje radia publicznego. Ponadto badania wielkości wskaźników słuchalności Radia Łódź, przeprowadzone wyłącznie na próbie mieszkańców miasta Łodzi, wykazały ich poziom zbliżony do wyżej podanego z tendencją malejącą.

W latach 2006 – 2008 koszty działalności operacyjnej, przypadające na 1 tys. słuchaczy Radia Łódź wynosiły odpowiednio 165,8 tys. zł, 183,6 tys. zł i 198 tys. zł, natomiast na 1% słuchalności odpowiednio 3.389,2 tys. zł, 3.772,3 tys. zł i 4.051,1 tys. zł.

Na 1% wskaźnika słuchalności - zasięgu dziennego - przypadało w latach 2006–2008 odpowiednio 33, 37 i 41 pracowników Spółki. Natomiast liczba pracowników bezpośrednio związanych z realizacją programu radiowego na 1% wskaźnika słuchalności wyniosła odpowiednio 20, 24 i 26 osób.

Z uwagi na powyższe okoliczności NIK wskazuje na zasadność podejmowania przez organy Spółki działań naprawczych, ukierunkowanych na zwiększenie poziomu słuchalności w celu wzmacniania pozycji rozgłośni w regionie.

Płatne elementy programu stanowiły od 1,1 do 1,3% czasu nadawania programu i nie przekraczały dopuszczalnego limitu określonego w art. 16 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

1. Rzetelne sporządzanie i terminowe przekazywanie do KRRiT założeń programowo – finansowych i sprawozdań.
2. Terminowe udostępnianie do wiadomości publicznej sprawozdań z wykorzystania wpływów z opłat abonamentowych.
3. Aktualizację zasad rachunkowości.
4. Rzetelne ustalanie szacunkowej wartości zamówień publicznych.
5. Prowadzenie postępowań o zamówienie publiczne z zachowaniem zasady uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców.
6. Podjęcie działań w celu skutecznego egzekwowania należności Spółki oraz rozważenie możliwości naliczania odsetek za nieterminowe ich regulowanie.
7. Przestrzeganie ustalonych zasad odbywania podróży przez członków Zarządu.
8. Określenie w formie pisemnej procedur i regulacji w zakresie obiegu dokumentów, stanowiących podstawę zlecenia, odbycia i rozliczania podróży służbowych.
9. Skorygowanie błędnych rozliczeń podróży służbowych.
10. Wprowadzenie kontroli wewnętrznej w zakresie użytkowania samochodów służbowych.
11. Podjęcie działań zmierzających do wyegzekwowania od byłej przewodniczącej i członka Rady Nadzorczej zwrotu kosztów odpowiednio wynagrodzenia i użytkowania telefonu komórkowego.
12. Zawieranie umów z pracownikami, którym Zarząd przyznał dofinansowanie do kształcenia i egzekwowanie dokumentów stwierdzających ich ukończenie.
13. Kontynuację programu naprawczego, głównie w sferze ekonomicznej, programowej i marketingowo–reklamowej.

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Łodzi, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje od Zarządu w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków, bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków lub przyczyn niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Zarządowi prawo zgłoszenia na piśmie do Dyrektora Delegatury NIK w Łodzi umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji o której wyżej mowa, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.